

KALAPÁTI FERENC
VERSEI

EL NEM ÉVÜLŐ POGGYÁSZVERS TD-NEK

sírodon ével
a névelő egy

HELÓTA-TA

holmi bébi holmi
lepte el a házat
s a társtulaj hasán a rák duhaj
dagadással elébem tört
ahogy egykor jómagam
pöffeszkedve felémeredtem alatt
és ledőftem a méla kíváncsi kacajt
a kortalant

SZOBOR VM-NEK

ráz a láz
s felemel a félelem
aláz a kény
mely dermedt szíveken tenyész ridegen
s odáz hihetem az akác
mint szótlán idegen
ki bennem terem
és némán verem

AZ ÉJSZAKA ÉKEI

(testvéreimhez)

ím helyére kerülnek a dolgok
a sarkon hol sóvárgón ácsorgok
mint ösztövéér agár és bumfordi kopó
a szajhanevelő és -oktató palánknál
ahol a megrágott száraz nyál vár
fej nélküli orr szagolja az omladozó fal
hámló rétegei közül előbúvó illatot
itt járt as bodri ficék és bó egykor
s mindahány fültől farkig test volt
ha nem tódítanak az időtől megviselt vízjegyek
lásd papíron is meg lehet tárgyalni az eget
anélkül hogy a disputáló felek bármelyike is felnézne
hisz így fröccsintve töményebb
a húsból kiváló konyhaszag
zihálásába fúló fedő mi sír s kacag
és belepusztul az ebédbe hogyha kész
mert a létezés vagy áll vagy kocog
csaholta a mama kinek hat alma közül
mind a hét elfüstölt az égbe
(rigókat kölykedző komondor)
páratlan dögök nótás nemzedéke

DÉLUTÁNI SÉTA KD-VEL

járom a szó
ösvényei mellett égbe nyúló fákkal benőtt ligetet
s ijedve lihegek ha társam a figyelem
megbotlik egy ágban
de bátran viselem mint lányka
ha néhány siheder szoknyámra pillant
s ha a pillanat elillant

HASONLAT EGY NÁTHÁS ÓSZERESRE

pucér tagok
váltják egymást a nappalok
borzas és tar üstökökön
s némely kalap visszaköszön

jó napot ígér az újság – általában
s oktalan ugrik lámpalázam
ahogy lapozgatom a gutenberg-tükör
torz-hű lapjait hátha
megírta helyettem más ma
s a szerző jóízűen nevet
ahogy a szó szerez önmagának nevet

